

Soustředění v Polsku

První zkouška v Polsku před námi. Scházíme se brzy ráno před Zuškou, nakládají se věci, počasí nám přeje a tak vyrážíme něco okolo deváté hodiny. Po průjezdu hranicemi se dostáváme do opravdu úzkých uliček polských měst, které určitě nebyly postaveny pro autobus,

takže blokujeme, couváme, poté trochu bloudíme, ale nakonec dorážíme do cíle. Po shledání se z druhým orchestrem následuje lekce skládání stojanů a poté už po malé svačině jdeme na zkoušení.

Po náročném dopoledním zkoušení si můžeme vychutnat oběd a dokonce jsme ušetřeni zkoušení odpoledne a můžeme si dopřát menší pauzu. Vyrážíme tedy autobusem do

města, kde máme rozchod. Někteří odpočívají na lavičkách, jiní vyráží do obchodu, a někteří se dokonce vydávají na zrádnou cestu na zmrzlinu, odkud, jak se později dozvídají, není tak snadná cesta zpět. Po menším zpoždění se ale vracíme zpět do kulturního domu, kde následuje další zkoušení. To už není tak náročné jak ráno, ovšem v hledišti se už objevují nějakí pro nás cizí lidé.

Dozvídáme se, že jsou to rodiče našich polských spoluhráčů, kteří se sem přišli podívat na jejich koncert, který následuje po našem zkoušení. Poté jsme tedy přizváni ke zhlédnutí koncertu, načež už balíme a vyrážíme zpět do ČR.

Obohaceni tedy o nové zkušenosti a o nové zážitky přijíždíme ke škole, kde po vybalení věcí následuje rozchod, a my tak můžeme po náročném dni, plného hraní a procvičování polského jazyka s klidem odejít.